

మాయమైన ముసలి పాము

ఎమ్.వి.వి. సత్యనారాయణ

మౌంట్ రోడ్డు మీద కారు నున్నగా జారపోతోంది. శంకరరాజన్ స్టీరింగ్ వీల్ వద్ద కూర్చున్నాడు. విండ్ స్క్రీన్ లోంచి ముందుకు చూస్తూ వీల్ త్రిప్పుతున్నాడు. కుడిచేతిలో త్రిబుల్ ఫైవ్ సిగరెట్టు వెలుగుతోంది. గుండెల నిండుగా పొగ పీచుకున్నాడు. ఆలోచనలో ఉన్నాడు.

దక్షిణ భారత చిత్రపరిశ్రమలో తాను మకుటం వున్న మహారాజు. తన చిత్రం అంటే డిస్ట్రిబ్యూటర్ కళ్ళు మూసుకుని కొనుక్కుంటాడు. తన చిత్రం ఆంధ్రాలో విడుదలవుతోంటే మిగతా చిత్రాలవాళ్ళు కళ్ళు విచ్చుకు చూస్తారు. తనకంటే వాళ్ళకే మొదటి రోజు ప్రేక్షకుల మాట ముందుగా తెలుసుంది. చిత్రం ఫ్లాప్ అవుతుందేమోనని వాళ్ళ దురాశ!

చిత్ర నిర్మాణంలో తాను తీసుకునే జాగ్రత్తలు వాళ్ళకు తెలియకకాదు. వాళ్ళు వొంచి చిత్రం తీయలేక!

కొత్తదనాన్ని ఆహ్వానించలేక! తన చిత్రం అంటే
పేరున్న తారలు కూడా కాళ్ళు తొక్కుకుని మరీ కాల్
షీట్స్ యిస్తారు.

ధనమూలం ఇదం జగత్.

తను పనిచేయించుకుంటున్న తన కళాకారులకన్నడూ
అన్యాయం చేయడు. అదే తన విజయానికి మూలనూత్రం.

శంకరరాజన్ కారు మలుపు త్రిప్పాడు.

ఇప్పుడు తాను ఒక చిత్రం తీయాలి. ఆంధ్రదేశం
ఆటుడికి పోవాలి. కలెక్షన్స్ రికార్డులను బ్రద్దులుకొట్టాలి.
తన చిత్రంలో అన్ని సాధ్యమైన ప్రేక్షకులకు కావల
సిన మమలాలు కావలసిన మోతాదులో ఉంటాయి.
ఇప్పుడు తాను తీయబోయే చిత్రం స్కాప్ చిత్రం. ప్యూజీ
కలర్ లో తీయాలి. ముడి ఫిలిం సిద్ధంగా వుంది.

కథ సిద్ధంగా వుంది. పాత్రలకు చాలవరకూ తారలు
ఎన్నికయారు. తన వాఫిరా నూడియోలో సెట్స్ నిర్మి
స్తున్నారు.

షూటింగ్ మొదలు పెట్టాలి. ఇప్పుడే చిన్న ఆటంకం
వచ్చి పడేలాగా వుంది.

అసంకల్పితంగా ఆయన చేతులు బ్రేకులు మీద
పడ్డాయి.

కోడుకి ప్రక్కగా వాఫిరా నూడియో.

వాచ్ మాన్ నిలబడి తన కారునే మాస్తున్నాడు.

కారుకు సలాంకొట్టి గేటు తెరిచాడు.

కారు గేటులోంచి లోపలకు వెళ్ళింది.

పోరి కోలో ఆగింది. శంకరరాజన్ కారు దిగాడు.

నూడియో మెయిన్ హాలులో తారలూ, టెక్నిషియన్లు
కూర్చుండి ఉన్నారు.

హాస్యనటుడు వాళ్ళకు కాలక్షేపం కలిగిస్తున్నాడు. శంకరరాజన్ ని చూడగానే వాళ్ళు నవ్వుతూ చూశారు.

శంకరరాజన్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. “ఇంతమంది తారలు ఒకేసారి నా నూడియోలో కబురూ కాకరకాయ లేకుండా....” నవ్వాడు శంకరరాజన్.

ఆయన తీయబోయే వర్ణచిత్రంలోని హీరో గొంతు సవరించుకున్నాడు.

“ఆంధ్ర దేశంలో తుపాన్ భీభత్సం గురించి ఈ రోజు వార్తలలో వినేవుంటారు” అన్నాడు హీరో.

“అవును. రోస్తా ప్రాంతాలు బాగా దెబ్బతిన్నాయి. లక్షల ప్రజలకు ఆశ్రయం పోయిందిట!” అన్నాడు శంకరరాజన్.

హీరోతో చాటు మిగతా తారలు విచారంగా చూశారు.

“ఆంధ్రదేశంలోని ముఖ్య కేంద్రాలు సందర్శించాలనీ తుపాను బాధితులకు కొంత నిధిని పోగుచేయాలనీ మన వాళ్ళు నిర్ణయించుకుంటున్నారు.”

“మంచిదే! మన చిత్రాలకు పోషకులు వాళ్ళే! వాళ్ళను ఇటువంటి సమయాలలోనే ఆదుకోవాలి!”

“కాని మన స్కోప్ చిత్రానికి ఈ నెలలో ఇక్కడ ఉన్న వాళ్ళంతా ఎప్పుడో ఒకప్పుడు కాల్ షీట్స్ యిచ్చినవాళ్ళే....”

“ఆంధ్ర దేశంలో ఎంతకాలం పర్యటించాలని....”

“పది రోజులు.”

“ఆల్ రైట్ ఆ కాలంలోని కాల్ షీట్స్ కాన్సిల్ చేసుకుందాం.”

“చిత్ర నిర్మాణంలో మీకు ఇబ్బంది కలుగుతుంది.”

“నా నూడియో.... నా చిత్రం.... నా తారలు.... నష్టపోయేదిలేదు. ఈ లోపుగా నేను కొన్ని సీన్స్ షూట్ చేసుకుంటాను.”

“తారలు ఎవరూ ఉండరు.”

శంకరరాజన్ నవ్వి, “చిత్ర పరిశ్రమ బయలుదేరి వెళ్ళాలి.... ప్రజలను ఆదుకోవాలి. నా విరాళం లక్ష రూపాయలు. కాని....” అగాడు.

“ధాన్యూ సార్ కాని.... సీన్స్ ఎలా షూట్ చేస్తారు?”

“తారలు కానివాళ్ళతో....”

“సస్పెన్సా?”

“కాదు. నగరంలోకి రష్యన్ సర్కస్ వచ్చింది. మన చిత్రంలోకి కొన్ని సీన్స్ షూట్ చేస్తాను.”

తారలు చప్పట్లు కొట్టారు.

“మరో ‘మేరానామ్ జోకర్’ తీస్తారన్నమాట!”

అన్నాడు హాస్యనటుడు.

“కాదు. ‘మేరానామ్ జోకర్’ లాగా తీయను.”

“సర్కస్ సీన్స్ ఎప్పటివరకూ షూట్ చేస్తారు?” అడిగాడు హీరో.

“మీ పర్యటనా కార్యక్రమాలు ముగిసేలోపున!”

“ఆల్ రైట్! ఇంతసేపూ కాలిఫీర్నియా రద్దయినందుకు అందరూ బాధపడ్డాం. ఆ వ్యవధిలో చిత్ర నిర్మాణం కుంటుపడదు!”

శంకరరాజన్ తలుపి, “రష్యన్ సర్కస్ అధినేత ఇల్వినోవ్ మీలో ఎవరికి తెలుసు?” అన్నాడు.

హాస్యనటుడు లేచి మెల్లగా టెలిఫోన్ వున్న బల్లను

సమీపించాడు.

“అయిన నాకు తెలుసు సార్! ఫోన్ చేద్దామా?”
అన్నాడు.

“నీకు ఆయనతో పరిచయం ఎలా అయింది?”
అడిగాడు శంకరరాజన్.

“సర్కస్ ఈ నగరానికి రాకముందు బెంగుళూరులో
ఆడేది. హాస్యగాళ్ళకోసం ఆయన ఇంటర్వ్యూ పెట్టారు.
నేనూ వెళ్ళాను. నేను ఎన్నిక కాలేను” హాస్యనటుడు
రిసీవర్ ఎత్తి నంబర్ డయిల్ చేశాడు.

హాస్య నటుడు తనని ఫోన్లో పరిచయం చేసు
కున్నాడు.

ఫోన్ ఎత్తింది ఇల్వోవ్.

హాస్య నటుడు రిసీవర్ ని శంకరరాజన్ కి అందించాడు.

“గుడ్ డే మిస్టర్ ఇల్వోవ్! మీతో ఒక అర
గంట మాట్లాడాలి. ఎప్పుడు రమ్మంటారు?”

“వెరీ గుడ్ డే.... నేనే మిమ్మల్ని కలవాలనుకుం
టున్నాను” స్వచ్ఛమైన ఇంగ్లీషు. రష్యన్ యాస దానికి
కోటింగ్ యిస్తోంది.

“ఎందుకోసమో చెబుతారా?”

“ఇండియాలో మా ట్రూపు కొత్త ఆంశాలు నేర్చు
కుంది. వాటిని మీవంటి చెయ్యి తిరిగిన దర్శకులు షూట్
చేయించగలరు.”

“ఆ ఫిలిం ఏం చేస్తారు?”

“మాస్కోలోని టి. వి. కేంద్రంలో ప్రసారం
చేస్తారు!”

“అలాగే... తప్పకుండా షూట్ చేస్తాను. నా పని
కూడా సులువవుతుంది!”

“మీ పనా? చెప్పండి!”

“నేనో పిక్చర్ స్కోప్ లో తీస్తున్నాను. ఆ చిత్రం కోసం కొన్ని సర్క్యస్ ఫీట్స్ కావాలి!”

ఇల్వినోవ్ కిచకిచ నవ్వాడు. “సినిమా తీయడమే పెద్ద సర్క్యస్ ఫీట్!”

“నిజమే!” శంకరరాజన్ కూడా నవ్వాడు. “జీవితానికీ, సర్క్యస్ జీవితానికీ పోలికలున్నాయి. సర్క్యస్ ఫీట్స్ ను సింబాలిక్ గా చిత్రంలో వాడుకుంటాను.”

“బాగుంటుంది. ప్రదర్శన జరిగేటప్పుడు షూట్ చేసారా? షూటింగ్ కి ప్రత్యేక ప్రదర్శన యివ్వాలా?”

“నేను వేయించిన సెట్స్ లోనో, ప్రకృతి మధ్యనో షూట్ చేయాలనుకుంటున్నాను.”

“ఐసీ... సర్క్యస్ టెంట్ బాక్ గ్రౌండు గా వుండదు!”

“కరెక్టు!”

“అయితే ఒక సర్దుబాటు. మీరు ప్రదర్శనలో షూట్ చేసిన సీన్స్ నాకూ, ప్రత్యేక ప్రదర్శనలో షూట్ చేసుకున్నవి మీకూ.... ఓ.... కె....”

“మీకు గుడ్ విల్”

“గుడ్ విల్ ప్రసక్తిలేదు. నా సీన్స్ కి నేను ఏమీ యివ్వను!”

“ఆల్ రైట్”

“ఎప్పుడు సారు చేస్తారు?”

“రేపు రాత్రి.... మొదటి ఆటలో....”

“గుడ్. మొదటి ఆట సాయంకాలం 6-30 కి ప్రారంభం.”

“ధాన్యా.... మిగతా వివరాలు సమక్షంలో....”

శంకరరాజన్ ఫోన్ పెట్టేశాడు.

2

“ఔం ఎంత?” అడిగాడు అతడు.

రెండోవాడు వాచీ చూసుకున్నాడు. “ఒంటిగంటా పది నిముషాలు!” అన్నాడు.

మొదటివాడు చుట్టూ చూశాడు. అర రాత్రి చీకట్లు అక్కడక్కడా తారాడుతున్నాయి. వాటిని కూడా పారదోలడానికి నియోన్ లెటు వ్యర ప్రయత్నం చేస్తున్నాయి. ఇద్దరూ రోడ్డు వదిలిపెట్టి చీకట్లో నడవ సాగారు.

“మనం ఆలస్యం చేశాం!” అన్నాడు మొదటివాడు.

“ఇప్పటికయినా మించిపోయింది లేదు” అన్నాడు రెండోవాడు.

ఇద్దరూ సందులోపడి నడుస్తున్నారు.

ఎక్కడో తీతువు అరుస్తోంది. ఉండిఉండి రోడ్డు మీద ఏదో వాహనం వెళ్తోంది.

మొదటివాడు సందు చివరలో ఆగాడు.

రెండోవాడు తన భుజాన వున్న సంచి తడుము కున్నాడు. ముదులు వేసిన తాడు. దాని చివర కొక్కెం!

“మ్యూజియం కనిపిస్తోందా?”

“ఆ! అదిగో రోజ్ లాండ్ హోటల్. రెండో అంతస్తులో వున్నదే మ్యూజియం.”

“వాచ్ మన్ లు ఇద్దరా?”

“అవును. ఒకడు ఇటునుండి, రెండోవాడు అటునుండి హోటల్ కు ప్రదక్షిణం చేస్తారు.”

“ఇద్దరూ ఎక్కడ కలుసుకుంటారు?”

“హోటల్ మెయిన్ గేటు దగ్గర. అచ్చగా వెనక ప్రక్క కూడా ఒక నిరీత సలం దగ్గర.”

“అయితే వెనక ప్రక్కకి చేరుకుందామా?”

“వద్దు ఇక్కడ అయితే నే-కిళ్ళి కొట్టు అడ్డం ఉన్నాయి.”

ఇద్దరూ హోటలువైపు చూశారు.

వాచ్‌మన్‌లు కలుసుకుని అప్పుడే విడిపోతున్నారు.

“వాళ్లు మరుగులొకి వెళ్ళగానే మనం కిళ్ళి కొట్టు వెనక చేరుకోవాలి.”

“రైట్!”

ఒక నిమిషం తర్వాత ఇద్దరూ కిళ్ళి కొట్టు వెనుక చేరుకున్నారు. ఇప్పుడు వాళ్ళ చేతుల్లో చెరో కత్తి తళతళలాడుతోంది.

మొదటివాడు మెయిన్ గేటునుండి తాము నిలబడిన సలం అంచనా వేసుకున్నాడు.

“ముప్పయి అడుగులు మన ఇద్దరి కత్తులూ లక్ష్యాన్ని చేధించాలి.”

“అవును.”

క్షణాలు గడుస్తున్నాయి.

అటు వెళ్ళిన వాచ్‌మాన్ ఇటూ, ఇటు వెళ్ళిన వాచ్‌మాన్ అటూ వస్తున్నారు.

చాక్కున్న వాళ్లు కత్తులను పిడి దగ్గర పట్టుకున్నారు. కత్తులు దూసుకుపోవడానికి పాజిషన్‌లో ఉన్నాయి.

వాచ్‌మన్‌లు దగ్గరపడుతున్నారు.

ఇద్దరికీ మధ్య మారం తగుతోంది. ఇద్దరూ ఎదు గెదురుగా ఆగారు. ఒకడు జేబులోంచి బీడీ తీశాడు.

రెండోవాడు తన నోటిలోని బీడీతీసి అందించాడు.

కత్తులు గాల్లోకి లేచాయి. గాల్లో సర్మమని శబ్దం చేశాయి.

మరుక్షణంలో ఇద్దరు వాచ్‌మన్‌లూ నేలకూలారు. ఒకడికి ఎడంప్రక్క ఛాతీలోకి, రెండోవాడికి కుడి ప్రక్క ఛాతీలోకి కత్తులు దూసుకుపోయాయి.

చిన్న మూలుగు తప్ప, ఇద్దరూ ఎలాంటి శబ్దమూ చేయలేదు. క్షణంలో నేలకొరిగిపోయారు.

దాక్కున్న వాళ్ళిద్దరూ చుట్టూ చూసుకున్నారు.

తామిద్దరూ... అక్కడ నేలమీద రెండు శవాలూ... తప్ప నిర్మానుష్యం.

“మ్యూజియంలో ఎలక్ట్రికల్ అలారం!” రెండో వాడు గుసగుసలాడాడు.

మొదటివాడు తన జేబులోంచి పిస్తోలు తీశాడు. రెండో జేబులోంచి పాడవుపాటి వెర్ తీశాడు. పిస్తోలు గొట్టంలో వెర్ చివర వున్న బటన్‌ని ఫిట్ చేశాడు.

హోటల్‌కి ఇవతల ట్రాన్స్‌ఫార్మర్. హోటల్‌లోకి వెళ్తున్న ఎలక్ట్రికల్ తీగలను ఇద్దరూ గుర్తించారు. మొదటివాడు వాటికి తిన్నగా వెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

తీగతో బాటు పిస్తోలును పెకి గురిపెట్టాడు. ట్రిగ్గర్ నొక్కాడు. తీగ పెకి ఎగిరింది. చేపలాగా డెవ్ చేసింది. హోటల్‌కి వెళుతోన్న రెండు తీగలమీద అడ్డంగా పడింది.

తీగలలో మెరుపులు. మరుక్షణంలో హోటలులో కరెంటు ఫెయిలయింది.

“క్విక్!” అన్నాడు రెండోవాడు.

మొదటివాడు అతడివద్దనుండి త్రాడు తీసుకున్నాడు. రెండో అంతసుకి పిట్ గోడ వుంది. పిట్‌గోడ అంచుకు తగిలేలాగా త్రాడు విసిరాడు. కొక్కెం పట్టుపట్టింది.

ఇద్దరూ పిట్‌గోడ మీదకు చేరుకున్నారు.

తాళాలు పగులగొట్టారు.

మొదటివాడు పెన్ టార్పి తీశాడు.

ఇద్దరూ మ్యూజియం లోపలకు నడిచారు.

ప్రాచీన కళాఖండాలు, చిత్తరువులు, నాణాలు, పూర్వకాలం ప్రసిద్ధ వ్యక్తులు వాడిన వస్తుసముదాయమూ లేఖలు గాజు అదాల షో కేసులో అమర్చారు.

ఇద్దరూ లోపలి గదుల్లోకి నడిచారు.

ఖరీదయిన రాళ్ళూ, నగలు, కలాలూ ఉన్నాయి.

“నార్తు స్టార్ ఎక్కడ?” అడిగాడు మొదటివాడు.

“ఇక్కడే షో కేసులో చూశాను” రెండోవాడు వెదుకుతున్నాడు. చీకట్లో ఇద్దరూ చెమటలు కక్కుతున్నారు.

పావుగంట ప్రయత్నం తర్వాత నార్తు స్టార్ వజ్రం దొరికింది.

“ఇది నిజంగా ఆరు లక్షల రూపాయిల విలువ చేసుందా?”

“ఏమో! మన బాస్ మనకి ఆ సొమ్ము ఇస్తాడు. చాలదా?”

“ఇంత విలువైన వజ్రాన్ని ఇంత తక్కువ రక్షణ ఏర్పాట్లలో వుంచారా?”

“ఎక్కువ కట్టుదిట్టాలయితే లేనిపోని ప్రచారం అవుతుందనేమో!”

ఇద్దరూ నార్తు స్టార్ తో క్రిందకు దిగారు.

వాచ్ మన్ లు అలాగే పడివున్నారు.

“రోజ్ లాండ్ హోటల్ పాడుపడి ఉండటం మన

అదృష్టం!”

“అవును.”

ఇద్దరూ శవాల మీదుగా వొంగి కత్తులు లాక్కు
న్నారు. శవాల యూనిఫారాలకు వాటిని తుడిచారు.
నడుస్తూనే డ్రయినేజీ హోల్ లోకి వాటిని విసి
రేశారు.

చిక్కటాపడి నడుస్తోన్నారు.

రోడ్డుమీద కారు హెడ్ లైట్ల కాంతి పడుతోంది.

ఇద్దరూ పరుగెత్తారు.

రోజ్ లాండ్ ముందు ఒక టాక్సీ ఆగింది.

3

ఇల్వినోవ్ ప్రక్కమీద యిటు వొత్తిగిలాడు.

టెలిఫోన్ గణగణలాడుతోంది. ఇల్వినోవ్ చెయ్యి
చాపి రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

“ఇటిజ్ గ్రేట్ రష్యన్ సర్కస్!” అన్నాడు
ఇల్వినోవ్.

“గుడ్ మార్నింగ్ మిస్టర్ ఇల్వినోవ్! శంకర రాజన్ ని
మాటాడుతోన్నాను.”

“గుడ్ మార్నింగ్!”

“నిన్న మనం షూట్ చేసిన సీన్స్ బాగా వచ్చాయి.”

“ధాంక్యూ!”

“క్రీడాకారిణుల మొహాలు కోజివ్ లో తీయాలి.
మధ్యలో ఎడిట్ చేసి వాటిని పాచ్ వర్క్ చేయాలి!”

“రైట్! ఎప్పుడు ఆరేంజ్ చేయాలి?”

“ఇప్పుడే! టెంట్ బ్యాక్ గ్రౌండ్ లోనే!”

“ఒక గంటలో వాళ్ళు సిద్ధమవుతారు.”

“ధాంక్యూ!” ఆవతల క్లిక్ మన్నది.

ఇల్వినోవ్ రిసీవర్ ను క్రెడిట్ చేశాడు.

సర్వెంట్ మెయిడ్ గు డారం లోకి పరుగెత్తుకు

వచ్చింది.

మెయిక్ వైపు ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు ఇల్వినోవ్.

“అమ్మగారు గొడవ పెడుతున్నారు! తమరిని రమ్మని!”

అంది ఆమె.

“ఏం? ఎందుకు?” అడిగాడు ఇల్వినోవ్.

“స్వీటీని ఎవరో దొంగిలించారు!”

“స్వీటీనా? పామునా? ముసలి పామునా? ఎందుకు?”

“ఏమో, నాకు ఏం తెలుస్తుంది? హెలీనా అమ్మగారు చాల గొడవ పెడుతున్నారు. టెంటు పీకి పందిరి వేస్తున్నారు!”

నెట్ గౌను సర్దుకుంటూ ఇల్వినోవ్ బయటకు నడిచాడు.

హెలీనా టెంటు లో గందరగోళంగా వుంది. హెలీనా పాముల తొట్టెవద్ద నిలబడి వుంది. ఆమె తమ్ముడు ఫెర్డినాండ్ తో బాటు ఇతర క్రీడాకారులూ, క్రీడాకారిణులూ తొట్టె చుట్టూ మూగారు.

ఇల్వినోవ్ వాళ్ళను తప్పించుకుంటూ తొట్టెవద్దకు చేరుకున్నాడు.

గాజు తొట్టె ఒక ప్రక్క పగిలివుంది. స్వీటీ తప్ప మిగతా పాములున్నాయి.

మట్టి నేలమీద జోడు ముద్రలు వున్నాయి. వాటిని ఎవడూ తొక్కకుండా ఫెర్డినాండ్ శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నాడు.

“జాఫర్!” పిలిచాడు ఇల్వినోవ్.

జాఫర్ ముందుకు వచ్చాడు.

“కమెరా తీసుకురా. ఈ జోడు ముద్రలు ఫోటో

తీదాం!" అన్నాడు డైరీ నాండ్.

జాఫర్ వురుకులు పరుగులమీద వెళ్ళిపోయాడు.

హెలీనా కళ్ళు ఎర్రగా వున్నాయి. బుగ్గలమీద కన్నీటి చారికలు! ఏడ్చి ఏడ్చి శ్వాస అందక రొప్పు తోంది.

"హెలీనా! ప్లీజ్ ఏడవక!" అన్నాడు ఇల్వనోవ్.

హెలీనా అతడి చేతిని విసిరికొట్టింది.

"ఇదంతా నీ పనే!" అరచింది హెలీనా.

"నా పనా?" తెల్లబోయాడు ఇల్వనోవ్.

"ఆ జోడు ముద్రలు చూడు! ఆవి నీ స్టిప్స్ కే!"

"నా స్నేస్! పామును నేనేం చేసుకుంటాను."

"చంపి ఎక్కడో పార వేసివుంటావు!"

"ఎందుకు?"

"సర్కస్ లో వస్తోన్న లాభాలు నా పాములు తింటోన్నాయని!"

"మరి మిగత పాములు...."

"నా స్వీటీ పోయాక వాటిని నేనే వదిలిపెడతానని నీ నమ్మకం!"

"హెలీనా! నీకు మతిపోయింది!"

"అవును. మతిపోయింది. కాబట్టే నీ వెంటపడి వచ్చాను!"

"నీకు కావలసింది ఏడువ! చేస్తాను. నన్ను అపరాధిగా చిత్రించితే నీకు ప్రయోజనం ఏమిటి?"

హెలీనా ఏడుపు ఆపింది.

"నా ట్రూపుముందు నన్ను ఫూల్ ని చేయక! చర్మం వొలుస్తాను. తెలుసా?"

"మరి నీ జోడు ముద్ర ఎలా వచ్చింది?"

“నా జోళ్ళు వేసుకుని ఎవరో పామును దొంగి
లించారు!”

“నా పాముతో వాళ్ళకేం పని?”

“మనిద్దరి సాన్నిహిత్యం పాడుచేయాలని!”

“అందువల్ల ఎవరికి లాభం?”

“ఆ విషయం తెలుసుకుందాం!”

హెలీనా కుదుటపడింది.

“గుడ్లపెట్టే పాసిక్ బుట్ట కూడా మాయమయింది!”

అంది హెలీనా.

ఇల్వనోవ్ కళ్ళు మెరిశాయి. “అంటే పామును
చంపరు!”

“స్వీటీ.... నీవే ఎన్ని కష్టాలు?” హెలీనా తిరిగి ఏడ
వడం మొదలుపెట్టింది.

జాఫర్ లోపలకు పరుగెత్తుకు వచ్చాడు. అతడి
భుజాన కెమెరా వ్రేలాడుతోంది.

“మన కల్నల్ ది హాండ్ స్ట్రీక్ పోయిందట సార్!”
అన్నాడు జాఫర్.

హెలీనా కెవ్వుమన్నది. “హాండ్ స్ట్రీక్ ఒక చివర
J (జె)లాగా ఉంటుందికదా! దానితోనే నా స్వీటీని.”

“గుడ్.... నా జోళ్ళు వేసుకున్నారు. కల్నల్ గాడి
స్ట్రీక్ తో పామును ఒడిసిపట్టుకున్నారు. చిత్రం!”

టెంటులోకి గుసగుసలాడుతూ కల్నల్ వచ్చాడు.
కల్నల్ మూడు అడుగులకంటే ఎత్తు వుండడు.

నలభై ఏళ్ళ వయసు. దాగని వయసు అతడి శరీరం మీద
ముడతల్లో ప్రత్యక్షమవుతోంది. కండరాలూ ఎముకలూ
సంకోచించినట్టూ, సలంలేక పైకి ఉబికినట్టూ అక్క
డక్కడా బుడిపెలూ.... బండ పెదిమలూ, గుబురు జాత్నూ.

“ఇల్వినోవ్ సాబ్! నా స్ట్రీట్.... అదృష్టవంతులైన స్ట్రీట్ పోయింది. ఎవరో దుర్మార్గుడు నా అదృష్టాన్ని నాశనం చేయాలని....” వెక్కుతున్నాడు కల్నల్.

“పోతేపోనిదూ వెధవ స్ట్రీట్ మరొకటి కొని ఇస్తానులే” అన్నాడు ఇల్వినోవ్.

“ఆ! వెధవ స్ట్రీట్! నేను మీ సర్క్యస్ లోకి రావడానికి అదే కారణం! ఇంతకాలమూ నాకు కాలం సౌఖ్యవంతంగా గడుస్తోందంటే ఆ స్ట్రీట్ వల్లనే అని చెప్పుకోవాలి!”

“హాలీనాది అపురూపమైన వ్రాము, నీ స్ట్రీట్ ఎలా మాయమయ్యాయో పరిశోధించమని ఎవరైనా నియోగిస్తాను!” అన్నాడు ఇల్వినోవ్.

“పాముకోసం, క్రూరకోసం పరిశోధనా?” అన్నాడు జాఫర్.

కల్నల్ అతడిని కోపంగా చూశాడు.

“జాఫర్! శంకరరాజన్ గారి నూడియోకి వెళ్ళాం పద! ఇంట్లో గోల! మనశ్శాంతి ఉండదు.”

జాఫర్ తలాడించాడు.

జీపు బయలుదేరతీశాడు.

టి.నగర్ లో పార్క్ ఎదుట బంగళామందు ఆగింది జీపు.

ఇల్వినోవ్ జీపు దిగాడు. జాఫర్ జీపులోనే ఉండి పోయాడు. ఇల్వినోవ్ బంగళాలోకి నడిచాడు.

శంకరరాజన్ బయలుదేరే మూడ్ లో వున్నాడు.

ఇల్వినోవ్ అతడికి విషయం విడమరచి చెప్పాడు.

శంకరరాజన్ ఆశ్చర్యపోయాడు. “దొంగ మీ స్ట్రీట్స్ లో బయలుదేరాడు. కల్నల్ కి సంబంధించిన

కర్రతో పామును లాగాడు. గ్రుడ్డు పెట్టుకునే పాసిక్ బుట్టముందు.... ఈ సంగతి చెప్పండి. బుట్టలో గ్రుడ్డు ఉన్నాయా?”

“ఆ! బుట్ట యెప్పుడూ ఉడక బెట్టిన గ్రుడ్లతో ఉంటుంది.”

“ఎన్ని గ్రుడ్లు ఉంటాయి సాధారణంగా?”

“పదిహేనూ—ఇరవై....”

“రెట్.... ఇప్పుడు మీ ఉద్దేశ్యం ఏమిటి?”

“పోలీస్ రిపోర్టు యిస్తే యెలా ఉంటుంది?”

“లేనిపోని రభస!”

“అయితే మీకు తెలిసిన ప్రయివేట్ ఇన్వెస్టిగేటింగ్ ఏజెన్సీ ఉంటే చెప్పండి.”

“మీ దేశంలోలాగా ఇక్కడ ఏజెన్సీలుండవు. వృత్తి పరంగా కొంతమంది డిటెక్టివ్ లుంటారు.”

“పోలీస్.... వాళ్ళలో మీకు తెలిసిన డిటెక్టివ్ యెవరయినా సరే!”

శంకరరాజన్ తలూపి, వికాఖపట్నం ట్రంకాల్ బుక్ చేశాడు.

4

హోటల్ నయాగరా.

బిమత్ కారు హోటల్ ముందు ఆగింది. కారులోంచి డిటెక్టివ్ శిరీష్ దిగాడు. కారులో వున్న స్నేహితుడికి వీడ్కోలు చెప్పాడు. బూట్లు టకటకలాడించుకుంటూ హోటల్ ఆవరణలోకి నడిచాడు.

కాంటర్ ముందు ఆగాడు.

“రూం నెంబర్ 30 కి మెసేజ్ ఉందా?” అడిగాడు శిరీష్.

కాంటర్ లోని వ్యక్తి కవర్ అందించాడు.

శంకరరాజన్ పంపిన కవర్. మెయిన్ హాలులో కూర్చుండి కవర్ విప్పాడు శిరీష్. రోజ్ కలర్ కాగితం బయట పడింది.

“మిస్టర్ శిరీష్,

నమస్తే. మీ కోసం వెజాగ్ ట్రంక్ కాలే చేశాను. మీరు నయా గారా 30లో ఉన్నట్టు సునీత చెప్పారు. రూంకి వచ్చాను. మీరు లేరు. మీరు త్వరగా “గ్రేట్ రష్యన్ సర్కస్” గూడా రానికి రావలసింది.

కృతజ్ఞతలతో
— శంకరరాజన్ ”

డిటెక్టివ్ శిరీష్ హాటల్ లోంచి బయటకు నడిచాడు. భాళీ టాక్సీ మాట్లాడుకున్నాడు.

అరగంటలో సర్కస్ గూడారం లో వున్నాడు. ఇల్వినోవ్ గూడారంలో శంకరరాజన్ దొరికాడు. శిరీష్ కి సర్కస్ మనుషులు పరిచయమయారు.

“ఇల్వినోవ్ గారూ! శిరీష్ గారికి విషయం చెప్పండి!” అన్నాడు శంకరరాజన్.

ఇల్వినోవ్ దొంగతనాల గురించి చెప్పాడు.

“చివరగా తెలిసిన దొంగతనం నాకు సంబంధించినదే!”

“ఏమిటది?”

“పోగాకు పీల్చుకునే పెళ్ళు. పూర్తిగా దంతంతో చేసింది!”

“పెళ్ళు పోయినట్టు ఎప్పుడు తెలిసింది?”

“శంకరరాజన్ గారితో విషయం చెప్పాలని వెళ్ళాను.

ఇద్దరూ కలిసి హోటల్ నయాగరాకి వచ్చాం. అక్కడ మీరు లేరు.... టెంటుకి వచ్చాం. బయటనుండి రాగానే నాకు వైపు పీల్చడం అలవాటు! వైపు పోయినట్లు నిరారణ అయింది.”

శిరీష్ కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

“ఈ దొంగతనాలలో ఒక దానికి మరోదానికి పోలిక గానీ సంబంధంగానీ లేను!”

ఇల్వినోవ్ దగ్గాడు. “కల్నల్ కి సంబంధించిన స్పెక్టో పామును దొంగిలించి ఉండాలి” అన్నాడు.

“అది కేవలం మన వ్రాహ్. మరేరకంగా అయినా పాములను దొంగిలించవచ్చును. మిగతా దొంగతనాల్లాగా స్పెక్టోను కూడా దొంగిలించారు.”

ఉన్నట్టుండి జాఫర్ కెవ్వమన్నాడు.

“నా జేబురుమాలు!” ఆరిచాడు జాఫర్.

“జేబు రుమాలా? అదీ పోయిందా!” అన్నాడు ఇల్వినోవ్.

“అవును సార్! అది ఎప్పుడూ నా జేబులోనే వుంటుంది. ప్రదర్శన సమయంలో వ్రేలికి తగిలించు కుంటాను. అద్దాల జేబురుమాలు.”

శిరీష్ కళ్ళు విచిత్రంగా మెరిశాయి.

“శిరీష్ గారూ!” ఇల్వినోవ్ కంఠం పూడుకుపోయింది.

“నా ఆరి సులను మానసికంగా క్రుంగదీయాలని ఎవరో ఈ దొంగతనాలు చేశారు. నా సర్కస్ ట్రూపు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా పేరు పొందినది. ఇలా యెన్నడూ యెక్కడా జరగలేదు” అన్నాడు ఇల్వినోవ్.

“ఈ దొంగతనాలు చేసింది వై వ్యక్తి కాదు. మీ ట్రూపులోని వ్యక్తే!” అన్నాడు శిరీష్.

“అయినా సరే నేను శిక్షించక వదలను.”

“నా జేబురుమాలు! అచ్చివచ్చిన జేబురుమాలు!”

అన్నాడు జాఫర్.

అతడి గొంతు ఏడవడానికి సిద్ధంగా వుంది.

5

క్యూబాంచ్ ఇన్స్ పెక్టర్ బాలన్ తలెత్తి చూశాడు.

డిపెక్టివ్ శిర్ష తన చేతిలో ఉన్న ఫోటోలను తదేకంగా చూస్తోన్నాడు.

మొదటి ఫోటోలో నేలమీద ఇద్దరి శవాలు పడి వున్నాయి. రెండో ఫోటోలో ఒక్కడి శవమూ, మూడో ఫోటోలో రెండో శవమూ క్లోజ్ వ్ లో ఉన్నాయి. గాయాలు స్పష్టంగా ఉన్నాయి.

“నార్టు సార్ వజ్రం ఏ మాత్రం విలువ చేస్తుంది?” అడిగాడు శిర్ష.

“ముడివజ్రం. దాన్ని సాన బెడితే కాని విలువ తెలియదు” అన్నాడు బాలన్.

“ముడివజ్రం విలువ ఏ మాత్రం వుండవచ్చును?”

“నాలుగు లక్షల రూపాయిలలోపు.”

“ఇంకేం! విలువయిన వజ్రమే! సాన బెట్టాక యెనిమిది లక్షలకు పైగానే విలువ చేస్తుంది!”

“కావచ్చును. వజ్రాన్ని దొంగిలించిన వాళ్లు నేర్పరులు. యెలక్ట్రికల్ ఆలారం మ్రోగకుండా చేశారు. లాఘవంగా మేడ యెక్కారు. చేతులకు గ్లోవ్స్ వాడారు.”

“శవాలను మొదటిసారిగా యెవరు చూశారు?”

“టాక్సీ డ్రయివర్. ఖాళీగా వెళుతోన్న టాక్సీలో వచ్చాడు. శవాలను చూచి దగ్గరలో వున్న పోలీస్

నేషన్ లో రిపోర్టు చేశాడు.”

“హత్యలకు ఉపయోగించిన ఆయుధంగానీ, ఆయుధాలుగానీ దొరికాయా?”

“లేదు.”

“పోసుమారం రిపోర్టు ఏమిటి?”

“ఒకడికి రిబ్స్ కట్ అయి ఊపిరితిత్తి తెగింది. రెండోవాడికి రిబ్స్ కట్ అయి సరాసరి గుండె గాయ పడింది. చాల నేర్పుగా ఆయుధాలు ప్రయోగించారు.”

“నేర్పుగా.... అంటే.”

“రిబ్స్ ప్రాంతంలో ఆయుధాలు తగిలి ప్రాణాలు పోవడం అరుదు. ప్రక్క యెముకలు చాల వరకు గుండెనూ ఊపిరితిత్తులనూ దెబ్బలనుండి రక్షిస్తాయి. పదునైన ఆయుధాలు! వాడిన వ్యక్తులు బలిష్ఠులయి వుండాలి. వాళ్ళ చేతుల్లో అంతులేని నేర్పు!”

శిరీష్ మెదడులో ఏదో దీపం మిణుకు మిణుకు మంటోంది.

“టాక్సీ డ్రయివర్ ను పిలుస్తారా?”

“జె నాట్? పోలీస్ కమిషనర్ మీకు ఈ కేసు ఒప్ప చెప్పారు. మీకు అన్నిరకాలా సహకారం ఇవ్వడం నా బాధ్యత!” బాలన్ వెనక్కి వాలాడు. యెవరికో ఫోన్ చేశాడు.

అరగంటలో టాక్సీ డ్రయివర్ వచ్చాడు.

“శవాలను చూడగానే ఏం చేశావు?” అడిగాడు శిరీష్.

“భయపడలేదు సార్! నగరంలో ఏదో మూల ఏదో హత్యో మానభంగమో జరిగినట్టు రోజూ వింటున్నాను. పోలీసులకు తెలియపర్చాను” అన్నాడు టాక్సీ డ్రయివర్.

“ఆ సమయంలో రోజ్ లాండ్ హోటల్ ప్రాంతాల్లో యెవరినయినా చూశావా?”

“నా టాక్సీ ఆగకముందు హెడ్ లైట్స్ కాంతిలో యెవరో ఇద్దరు కనిపించారు సార్! మరుక్షణంలో వాళ్లు సందులోకి మాయమయారు.”

“వాళ్ళకీ హత్యలకీ సంబంధం ఉన్నట్లు నీకు తోచిందా?”

“చెప్పలేను సార్!”

“ఏం?”

“నా టాక్సీ ఆ ప్రాంతాలకు వచ్చేసరికి ఒకటి ముప్పయి దాటుతోంది. ఆ రోడ్డులో మూడు సినిమా హాల్లున్నాయి. తమిళం పిక్చర్లు వదలి పెట్టేవేళ! హత్యలూ దొంగతనాలూ చేసే వాడు ఆ సమయం వరకూ కాచుకోడు.”

“వాళ్ళను నువ్వు స్పష్టంగా చూడలేదు కదూ!”

“అవున్నార్! వెనకనుండి చూశాను. అదీ కొన్ని క్షణాలపాటే!”

“వాళ్ళు ఏ సందులోకి మాయమయారు?”

“హోటల్ కి యెగుటి సందు!”

“మనం ఇద్దరమూ వెళ్దాం. చూపిస్తావా?”

“తప్పకుండా సార్!”

బాలన్ వద్ద నెలవు తీసుకుని ఇద్దరూ బయలుదేరారు. రోజ్ లాండ్ హోటల్ ముందు పోలీసు బందోబస్తువుంది.

మ్యూజియంను తాత్కాలికంగా మూసివేశారు.

మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ వారి సహకారంతో తాత్కాలికంగా ఏర్పాటుచేసిన మ్యూజియం కావడంతో పెద్ద యిబ్బంది కలగలేదు.

సందు మొదట్లో టాక్సీ ఆపాడు డ్రయివర్.

సందులో టాక్సీ వెళ్ళు. సందుకి ఆటూ ఇటూ వున్న యిళ్ళ గోడలు! పెద్దగా ఉపయోగంలేని సందు కావడంతో చెతాచెదారం పడివుంది.

డ్రయివరూ, శిరీష్ సందులో నడవసా గారు.

శిరీష్ ప్రక్కలకూ క్రిందకూ చూడసా గాడు. ఇద్దరూ సందుచివరకు వచ్చారు.

శిరీష్ కళ్ళు నేలమీద అతుక్కుపోయాయి.

నేలమీద అంటుకుపోయిన గుడ్డముక్క. దానిమీద చింతసిక్క రంగు చుక్కలు చూడు.

శిరీష్ వొంగి చూశాడు. సందేహంలేదు. అవి రక్తం చుక్కలు. గుడ్డముక్కను పదిలంగా కట్ చేశాడు శిరీష్.

దారి ప్రక్కగా దొరికిన సిగరెట్ పెట్టెలో గుడ్డముక్కను పదిలపరిచాడు.

ఇద్దరూ నడవసా గారు.

రోడ్డుకి అటూయిటూ నియోన్ లెట్ల సంభాలు.

శిరీష్ దూరంగా చూసి వులిక్కిపడ్డాడు.

చారల చారల సర్కస్ టెంట్!

“టాక్సీని ఆటు రోడ్లోంచి నడిపించు. నే నా సర్కస్ గుడారంలో ఉంటాను” అన్నాడు శిరీష్.

డ్రయివర్ తలూపి తిరిగి సందులోకి తిరిగాడు.

శిరీష్ రోడ్డుమీద నడిచి సర్కస్ గ్రౌండ్లోకి దిగాడు.

గుడారంలో ప్రవేశిస్తూ వాచీ చూసుకున్నాడు.

ఉదయం పదిగంటలు.

రింగులో కొంతమంది ఆరిసులు ప్రాక్టీసు చేసుకుంటున్నారు. మూడు సీసాలమీద నాలుగు కాళ్ళ

నూలు నిలబెట్టారు. పదేళ్ళమ్మాయి నూలుమీద నిలబడింది. ఆ అమ్మాయి చేతిలో పాడవుపాటి కర్రరాట వున్నది. ఆ రాట చివర అయిదేళ్ళ అబ్బాయి విలాసంగా కూర్చున్నాడు.

నూలుకి అవతలగా ఆజయ్ నిలబడి వున్నాడు. అతడి భుజంమీద ఆరడుగుల హెండాలియం సిలిండర్ వుంది. దాని చివర ఆజయ్ తలక్రిందులుగా వ్రేలాడి విన్యాసాలు చేస్తున్నాడు. బాలెన్స్ తప్పకుండా విన్యాసాలకు అనుగుణంగా ఆజయ్ నేలమీద అడుగులు వేస్తున్నాడు.

జాఫర్ వాళ్ళ ఫీట్సును పరిశీలిస్తూ అటూ యిటూ కదులుతోన్నాడు.

శిరీష్ రింగును సమీపించాడు.

ఆజయ్ పైకి చూస్తున్నాడు. విజయ్ తలక్రిందులుగా వున్న వాడలా నిటారుగా కదిలాడు.

సిలిండర్ బాలెన్స్ తప్పింది.

'దడ్ డ్' సిలిండర్ ప్రక్కవాటుగా కార్పెట్ మీద పడింది. విజయ్ గావుకేక పెట్టి సిలిండర్ మీద పడ్డాడు.

ఆజయ్ తేరుకున్నాడు. చటుక్కున వొంగి విజయ్ ను లేపడీకాడు.

ఇద్దరూ సిలిండర్ ను మోసుకుంటూ లోపలకు వెళ్ళిపోయారు.

శిరీష్ కదిలాడు.

డ్రయివర్ గుడారం లోపలకు వచ్చాడు.

ఇద్దరూ కలసి ఇల్వినోవ్ గుడారం వైపు నడిచారు. ఇల్వినోవ్ తలపట్టుకు కూర్చున్నాడు.

శిరీష్ ను చూడగానే తేరుకున్న వాడల్లా చూశాడు.

“శిరీష్ గారూ! ఈ దొంగతనాలకు అంతం లేకపోతే నేను కొత్త ఆరిస్టలను తర్ఫీదు ఇచ్చి చేర్చుకోవలసిందే!” అన్నాడు ఇల్వనోవ్.

శిరీష్ తాను ఓ కుర్చీలో కూర్చుంటూ డ్రయివర్ కి సీటు చూపించాడు.

“కొత్తగా దొంగతనాలు ఏం జరిగాయి?” అడిగాడు శిరీష్.

“ఫెర్డినాండ్ డి ‘వెట్ హార్స్ విస్కీ’ పోయింది” ఇల్వనోవ్ మొహంలో చెమటలు.

శిరీష్ నవ్వుబోయి ఆ గాడు.

“ఎత్తుకుపోయిన కోడిగ్రుడ్లు విస్కీలో నంజుకున్నారేమో!”

“ఫ్లీజ్ టేకిట్ సీరియస్ ఆ గ్రుడ్లకు స్వీటి కోసం అని హెలీనా సరిపెట్టుకుంటోంది.”

శిరీష్ మెల్లగా నవ్వాడు.

“మీకు ప్రత్యర్థి సర్కస్ బృందం ఏదయినా వుందా?” అడిగాడు శిరీష్.

“వుంది. కాని ఆ బృందం తాలూకు వాళ్ళంతా కెనడాలో పర్యటిస్తున్నారు.”

“మీ బృందంలో వున్న వాళ్ళలో ఎవరయినా ఆ బృందం తాలూకు వాళ్ళు వున్నారేమో!”

“లేరండీ. అందరినీ ఎంచే తీసుకున్నామ!”

టెలిఫోన్ గణగణలాడింది.

ఇల్వనోవ్ రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

టెలిఫోన్ లో వినిపిస్తోంది విని ఇల్వనోవ్ మొహంలో రంగులు మారసాగాయి.

6

శంకర రాజన్ కమెరా ముసుగులోంచి యివతలకు వచ్చాడు. కమెరా ముందుకు చూశాడు.

అటూ యిటూ రాడ్స్ పాతి మధ్యలో వెర్ కట్టాడు. ఫరీదున్నీసా వెర్ కింద నిలబడింది. ఆమె భర్త కృపారావు అటుప్రక్క నిలబడి ఏర్పాట్లు పరిశీలించసాగాడు.

ఫరీదున్నీసాను సమీపించాడు శంకర రాజన్.

తాను షూట్ చేయబోయే దృశ్యాన్ని ఆమెకు వివరించసాగాడు శంకర రాజన్. ఆమె తనకు తెలియని విషయాన్ని మరల మరల అడిగి తెలుసుకుంటోంది.

“రెడీ....” అడిగాడు శంకర రాజన్.

“క్లోజ్డ్ షాట్స్ తరువాత తీస్తారా?” అడిగాడు కృపారావు.

“ఫరీద్ సరైన మూడ్ లో లేడు. క్లోజ్డ్ లో తర్వాత తీస్తాను.”

కృపారావు భార్యవైపు చూశాడు.

ఫరీద్ మొహంలో కళ్ళ తగ్గివుంది.

“అలా వున్నావే?” అడిగాడు కృపారావు.

ఫరీద్ మాట్లాడకుండా నిచ్చైన ఎక్కింది. తీగకు ఇవతలగా వున్న చెక్కమీద నిలబడింది. కృపారావు ఆమెకు చిన్న గొడుగు అందించాడు.

“తీగె మధ్యకు వెళ్ళాక గొడుగు విప్పు!” అన్నాడు శంకర రాజన్.

ఫరీద్ తలూపింది.

శంకర రాజన్ తన అసిస్టెంట్ వైపు చూశాడు. అసిస్టెంట్ కమెరాను సమీపించాడు. ప్యూఫెండర్ లోంచి

ఫరీద్ ను చూశాడు.

తల వెకతాడు. తృప్తిగా చూశాడు.

శంకరరాజన్ కనిలాడు. వ్యూఫైండర్ లోంచి చూశాడు.

అసిస్టెంట్ క్లాక్ కొట్టాడు.

“రెడీ!” అనిచాడు శంకరరాజన్.

ఫరీద్ తీగలమీద నడవసాగింది. ఆమె చేతిలో గొడుగు వ్రేలాడుతోంది.

తీగె మధ్యకు వెళ్ళింది ఫరీద్.

గొడుగును వెకెత్తి బటన్ నొక్కింది. గొడుగు పర్ మంటూ వెనక్కి విరుచుకుపోయింది.

ఫరీద్ వణికింది. గొడుగు విరుచుకుపోయిన వూపుతో బాలన్స్ తప్పింది. కెవ్వన ఆరచి క్రిందకు పడిపోయింది. శంకరరాజన్, కృపారావూ, అసిస్టెంటూ ఆమె వద్దకు పరుగెత్తారు.

ఫరీద్ కి స్పృహ తప్పింది.

శంకరరాజన్ వెంటనే డాక్టర్ కి, పనిలో పనిగా ఇల్వినోవ్ కి ఫోన్ చేశాడు.

డాక్టర్ పరిచర్యలయక ఫరీద్ కి స్పృహ వచ్చింది.

ఇల్వినోవ్ తన వెంట డిటెక్టివ్ శిరీష్ ను తీసుకువచ్చాడు.

“గొడుగును ఎవరు పాడుచేశారు?” అడిగాడు శిరీష్.

“తెలియదు” అంది ఫరీద్.

“అసలు ఉదయంనుండి ఈమె మొహంలో ‘మూడ్’ లేదు” అన్నాడు శంకరరాజన్.

ఫరీద్ పేలవంగా చూసింది.

“రెండువందల రూపాయలున్న మనీపర్స్ పోయింది” అంది ఫరీద్.

“రెండువందల రూపాయలా? ఎవరు తీశారు?”

“ఏమో! తీసుకున్నవాళ్ళు పర్స్—వట్టి పర్స్ ఇచ్చినా చాలును!”

“పర్స్ నీకు అచ్చి వచ్చిందా?” శిరీష్ చురుకుగా చూశాడు.

“అవును.”

“ఏం పర్స్ అది?”

“పాము చర్మంతో చేసింది! నాకు మా చుదర్ చచ్చిపోతూ యిచ్చిన పర్స్ అది!”

శిరీష్ పెదిమలు బిగించాడు.

దొంగిలించిన వారికి తాము దొంగిలించి వస్తువులు విలువైనవి కావు. కాని పోగొట్టుకున్న వాళ్ళకి మాత్రం అవి ఆపురూపం! అయినా వస్తువులు పోయినంతమాత్రాన వాళ్ళు తమ ప్రదర్శనలో భంగపడటం ఏమిటి? ఆరిసులు నటిస్తున్నారా? ఆయితే వాళ్ళతో బాటే వున్న దొంగ(లూ) నటిస్తున్నట్టనుకోవాలా?

ఈ చిన్న దొంగతనాలవలన లాభం ఏమిటి?

శిరీష్ మెదడులో చురుక్కుమంది. ఈ అప్రధానమైన దొంగతనాల మధ్య ఏదో ముఖ్యమైన దొంగతనం వుంది.

నార్లు సార్!

ఇన్స్పెక్టర్ బాలన్ మాటలు చెవుల్లో గింగురు మంటున్నాయి.

ఆయుధాలను లాఘవంగా వుపయోగించి వాచ్ మన్లను హత్యచేశారు.

శిరీష్ వులిక్కిపడ్డాడు.

సర్కస్ లో కత్తులు విసిరేవాడు ఈ నేరంలో వున్నారేమో.....

ఇల్వినోవ్ వెపు సాభిప్రాయంగా చూశాడు.

“మీ సర్కస్‌లో కత్తులు విసిరే ఫీటు వుందా?”

అడిగాడు శిరీష్.

“లేదు.”

“ఏం.”

“అతడు ఒక ప్రమాదంలో చనిపోయాడు. అటు తర్వాత నాకు తగిన ఆరిసుల దొరకలేదు.”

“అతడు వాడిన కత్తులున్నాయా?”

“వుండాలి. స్టార్ రూంలో వుంటాయి.”

“ఒకసారి వాటిని వెతికించండి.”

“అలాగే....కాని.... నేను మరల ఇదే ఆరిసులతో మరో నగరంలో ప్రదర్శనలు యివ్వగలనా!” అడిగాడు ఇల్వినోవ్.

“కరెకుమీ ఆరిసులతో నేను స్టాక్ షాట్స్ తీయగలనా?” నివ్వెరపోయాడు శంకరరాజన్.

“సర్కస్ గుడారాలు వెతికించారా? పోయిన వస్తువులు దొరకవచ్చు” అన్నాడు శిరీష్.

“అంగుళం అంగుళం గాలించాం. ఫలితం లేక పోయింది.”

శిరీష్ తల విదిలించాడు.

వస్తువులు దొంగిలించింది సర్కస్ మనుషులు!

నార్డు స్టార్ ను అపహరించింది వాళ్లే!

వాచ్ మన్ లను చంపింది వాళ్ళే!!

అయితే వాళ్ళు వస్తువులను దొంగిలించి ఎక్కడ దాచినట్టు? దొంగలు సర్కస్ ను వదలిపెట్టి వెళ్ళిపోలేదు.

అందుకు సాక్ష్యంగానే ఇంకా దొంగతనాలు జరుగుతోనే వున్నాయి.

7

శంకరరాజన్ నూడియోలో ప్రవేశించాడు. స్టోర్ రూంలో అడుగు పెట్టాడు. అసిస్టెంట్ తెల్ల మొహంపేసి చూస్తున్నాడు.

“ఫిలింబాక్స్ తీసుకురమ్మంటే ఏం చేస్తున్నావు?” గడించాడు శంకరరాజన్.

అసిస్టెంట్ భయపడ్డట్టు చూస్తున్నాడు. “సార్! ఈ అరలోనే ముడి ఫిలిం వున్న బాక్స్ పెట్టాను. కనిపించడం లేదు!” అన్నాడు.

శంకరరాజన్ నుదురు చిట్టించాడు. “ఫిలిం కరగి మాయమయిందా? నా స్పెన్స్! గుర్తు తెచ్చుకో....”

“లేదు సార్! సర్కస్ సీన్స్ షూట్ చేయడానికి కేటాయించిన ఫిలిం ఇక్కడే అరలో వుంచాను!”

“నువ్వు తప్ప ఎవరూ ఈ స్టోర్ రూంలో ప్రవేశించరు!”

“సార్! నా గురించి తమకి బాగా తెలుసు సార్!”

“ఫిలిం ఎంత ఖరీదయిందో తెలుసా?”

“నిజమే సార్! నాదో అనుమానం! సర్కస్ లో జరుగుతోన్న దొంగతనాల్లాగా మన నూడియోలో కూడా....”

“నా స్పెన్స్ వాళ్ళ సర్కిస్ లో వాళ్ళు ఏదో ఏద్యుకుంటారు!”

“వాళ్ళు నటించే సీన్స్ మనం తీస్తున్నాం కదా సార్!”

తేలుకుట్టినవాడల్లా చూశాడు శంకరరాజన్. “అవును.

ఈ సాయంకాలం హిందాలియం సిలిండర్ మీద
అజయ్ విజయ్ ల ఫీట్స్ తీయాలనుకున్నాను. ఊయలమిడి
సీన్స్ కూడా ఈ రాత్రికి తీయమన్నాడు ఇల్వనోవ్.”

అసిసెంట్ మాటాడలేదు.

“నయాగరా హోటల్ కి ఫోన్ చేయి. డిపెక్టివ్
శిరీష్ ఉన్నా రేమో తెలుసుకో” అన్నాడు శంకరరాజన్.

అసిసెంట్ బయటికి నడిచాడు.

రెండు నిమిషాలలో తిరిగి గదిలోకి వచ్చాడు.

“అయన రష్యన్ సర్కస్ గుడారంలో ఉన్నారట
సార్!”

“అర్ రైట్! కారు బయలుదేరతీయి!”

వాఫిరా నూడియో పోర్ట్ కోలోంచి కారు బయలు
దేరింది.

సర్కస్ గుడారంలో కలకలంగా వుంది. శంకర
రాజన్ అయోమయంగా చూస్తున్నాడు.

శంకరరాజన్ అటుగా పోతోన్న కల్నల్ ను
ఆపాడు.

“సిలిండరుమీద ఫీటు చేస్తాడు....విజయ్ అని అతడి
ఇతడి బొత్తాలు పోయాయి!” అన్నాడు మరుగుజ్జ
కల్నల్.

“ఇతడి బొత్తాలా? బంగారపు బొత్తాలు పోయినట్టు”
విసుక్కున్నాడు శంకరరాజన్.

“వాటితోనే అతడు సిలిండర్ మీద మాడువందల
ప్రదర్శన లిచ్చాడట! ఇకమీదట సర్కస్ లో పని
చేయడట!”

“నిజమా!”

“ఆ! లోపలకు రండి. మీకే తెలుస్తుంది” కల్నల్

దారితీకాదు.

ఇల్వినోవ్ గదిలో శిరీష్, హెలీనా విజయ్ వున్నారు. శంకరరాజన్ ని చూచి ముగ్ధురూ విష్చేశారు. ఇల్వినోవ్ తన తలకు పట్టువేసుకున్నాడు.

“ఈ దొంగతనాలతో ఆయనకి తల వేడెక్కిపోతోంది” అంది హెలీనా.

“హెలీనా! మీరు రండి. స్టోర్ రూంలో కత్తులు వెతుకుదాం!” అన్నాడు శిరీష్.

హెలీనా బయలుదేరింది.

శిరీష్ ఆమె వెనుక స్టోర్ రూంలో ప్రవేశించాడు.

స్టోర్ రూం చిన్న పైజు ప్రపంచంలాగా వుంది. కార్పెట్లూ, నిచ్చెనలూ, ఊయలగా వాడే బొమ్మలూ, బార్, గుండ్రటి రాటలూ, చిరిగిన దేరా గుడ్డలూ, డబ్బాలూ, సీసాలూ....

అక్కడ కాని సామాను అంటూ లేదు.

దేరాకి ప్రక్కగా ఇనుపరేకుల పెట్టెలు ఉన్నాయి. హెలీనా ఆ పెట్టెలను ఎంచుతూ ఒక పెట్టె తెరిచింది. ఆ పెట్టెనిండా డజన్లకొద్దీ కత్తులున్నాయి.

హెలీనా లెక్కపెట్టింది. ఒకటి రెండుసార్లు లెక్కపెట్టాక ఆమె నుదురు ముడతలు పడింది.

“రెండు కత్తులు తక్కువయ్యాయి. నన్ను చెక్కకు అన్ని నిలబట్టే యూసఫ్ కత్తులు విసిరేవాడు. బెంగులూరులో చచ్చిపోయాడు” అంది హెలీనా.

“రెండు కత్తులు తక్కువయ్యాయి” శిరీష్ గొణిగాడు.

హెలీనాను అడిగి ఒక కత్తి తీసుకున్నాడు.

హెలీనా పెట్టె సర్దింది. అక్కడనుండి కదలబోయింది. నేలమీద ఉబ్బెత్తుగా తగిలింది. కాలు జరిపి

చూసింది.

నేలమీద మట్టి త్రవ్వి కప్పిపెట్టినట్టుగా వుంది.
 శిరీష్ ఆమె చూపులు అరం చేసుకున్నాడు. దగ్గరలో
 ఉన్న గునపం అందుకున్నాడు. నేల త్రవ్వసాగాడు.
 అతడు త్రవ్వతోండగా అక్కడకు అజయ్, విజయ్,
 ఇల్వనోవ్, శంకరరాజన్, అతడి అసిస్టెంటూ వచ్చారు.

అందరూ నోరావులించి శిరీష్ను చూడసాగారు.

శిరీష్ త్రవ్విన గోతిలోంచి చెక్కపెట్టె బయట
 పడింది.

“అరె! ఆ పెట్టె నాది!” అరిచాడు ఇల్వనోవ్.

“పెట్టెకు తాళం పెట్టలేదు” అన్నాడు అజయ్.

డిటెక్టివ్ శిరీష్ పెట్టెమూత ఎత్తిపట్టాడు.

అందరూ తెల్లబోయి చూడసాగారు. పెట్టెలో రక

రకాల వస్తువులున్నాయి.

వెల్చోవార్స్ బ్రాండ్ సీసా, ఇత్తడి బటన్నూ హాండ్
 సిక్, అద్దాలు కుట్టిన జేబు రుమాలు, పాము చర్మంతో
 కుట్టిన పర్సా, ముడి ఫిలిం బాక్సు, దంతంతో చేసిన
 పెపూ, గ్రుడ్లు పెట్టుకునే పాసిక్ బుట్టా పోయిన
 వస్తువులు అన్నీ వున్నాయి, పాము తప్ప.

హాలీనా పిచ్చెత్తినట్టుగా వస్తువులను తిరగవేస్తోంది.

“స్వీటీ....నా స్వీటీ....” ఏడుస్తోంది. “అందరికీ

పోయిన వస్తువులు దొరికాయి. నాది....నా ప్రాణం....

నా స్వీటీ....”

నిట్టూర్చి ఒక్కొక్కరు స్టోర్ రూంలోంచి బారు
 కుంటున్నారు.

శిరీష్ బయటకు వచ్చి నిలబడ్డాడు.

హిందాలియం సిలిండర్ మోసుకుంటూ అజయ్

వెళ్తున్నాడు. విజయ్ సణుగుతూ నడుస్తున్నాడు. సిలిండర్ బరువుకు వంగి కూడా వంగలేనట్టుగా నడుస్తున్నాడు అజయ్.

శిరీష్ కణతలు రుద్దుకున్నాడు.

అలోచనలు కొసలు అందినట్టే అంది మాయమవుతోన్నాయి.

హెలీనా అతడిని సమీపించింది.

“అందరిపీ అన్ని వస్తువులు దొరికాయి. నా స్వీటీ తప్ప.... పీజ్ శిరీష్ గారూ! నేను విడిగా ఫీజు యిచ్చుకుంటాను. నా స్వీటీని ప్రాణాలతో నాకు ఇవ్వగలరా?”

శిరీష్ ఆమెను జాలిగా చూశాడు.

పాము మాయమై నాలుగు రోజులయింది. దాన్ని ఇంతకాలం ప్రాణాలతో వుంచరు. పైగా మాయమైన వస్తువులు నేలలో కప్పిపెట్టి దొరికాయి. పెట్టెపళ్లంగా ఎక్కడయినా బాహటంగానే వదలవచ్చును వాళ్ళు. అయినా నేలలో ఎందుకు దాచినట్టు?

నేలలోనే దాచినట్టు తెలిసేలాగా ఎందుకు చేశారు?

పామును కూడా అలాగే భూమి అడుగున....

హెలీనా భుజంమీద చెయ్యివేశాడు శిరీష్. అతడి కళ్ళు ఎర్రబడివున్నాయి.

8

ఫోకస్ లెట్లు దేదీప్యమానంగా వెలుగుతున్నాయి. వాటి కాంతి రింగులో పడుతోంది. అన్ని కోణాల్లోంచి కాంతి పడుతోండటంతో రింగు పట్టపగల్గాగా వుంది.

“ప్రదర్శన అత్యద్భుతంగా వుంది!” అన్నాడు పోలీస్ కమిషనర్. హెలీనా, ఇల్వనోవ్, శిరీష్, పోలీస్ కమిషనర్, ఇతర పోలీస్ వున్న తాధికారులు రింగుకు

దగ్గరగా కూర్చుండి వున్నారు. దాదాపు నాలుగురోజులు డిస్టర్బెన్స్ తర్వాత ప్రదర్శన కావడంతో ఆరిగులలో కొంత ఉత్సాహం పెలుబుకుతోంది.

హరిజాంటల్ బార్ మీద పన్నెండు మంది కళాకారులు ఒకేసారి ఫీట్లు చేశారు.

తర్వాత జంతువులు రావడం మొదలుపెట్టాయి. ఏనుగు కొబ్బరికాయ కొట్టింది. హైందవుల ఆచారంలాగా పూజ చేసింది.

ప్రేక్షకులు హర్షానాళాలు చేశారు.

గుర్రాలూ, ఒంటెలూ, చారల గాడిదలూ రింగులో తెలివి వున్న మనుషుల మాదిరిగా ప్రవర్తించాయి.

రెండు గుర్రాల మీద ఒక కళాకారిణి స్వారీచేసింది. ఆమె తలమీద పెట్టుకున్న మంచినీళ్ళ గ్లాసులోంచి ఒక్క నీటిచుక్క కూడా తొణకలేదు.

అజయ్ విజయలు హిందాలియం సిలిండర్ ను మోసుకువచ్చారు.

డిటెక్టివ్ క్రిమ్ నుదురు చిట్టించాడు.

ప్రదర్శనలో ఎక్కడో తేడా వుంది. ఏమిటా తేడా?

తాను చాలా సర్కసు బృందాలను చూశాడు.

వాటికీ ఈ రష్యన్ సర్కస్ బృందానికీ వున్న తేడా ఏమిటి?

అంత ఎందుకు?

ఇంతవరకూ జరిగిన అద్భుతమైన ఫీట్లు ఒకదారి....

అజయ్ విజయలు ఒక్కసారిగా హిందాలియం సిలిండర్ ను నేలమీద పెట్టారు. అభివాదపూర్వకంగా ముందుకు ఒంగారు.

తర్వాత అజయ్‌నో విజయ్ కలసి సిలిండర్ అజయ్

భుజంమీద పెట్టడానికి సహకరించాడు.

ఆరడుగుల ఎత్తులో వున్న సిలిండర్ చిద్విలాసంగా ప్రేక్షకులను పలకరిస్తోంది. ఫోకస్ లెట కాంతి తెలిటి లోహం మీద పడుతోంది. సిలిండర్ బయట గోడ తళ తళలాడుతోంది.

అజయ్ బాలన్స్ కాచుకుంటూనే మోకాలు వంచాడు.

చెట్టు ఎక్కేవాడల్లే విజయ్ అతడి మోకాలిమీద కాలువేశాడు. రెండో కాలు భుజంమీద వేసి మొదటి కాలు తీసి గాల్లో ఉంచాడు. తర్వాత గాల్లో ఉంచిన కాలు అజయ్ తలమీద పెట్టాడు.

అజయ్ తన రెండు చేతులతో సిలిండర్ ను పట్టు కున్నాడు.

విజయ్ ఒడుపుగా సిలిండర్ ను పట్టుకున్నాడు. వెకి జంప్ చేశాడు. ప్రేక్షకులు కళ్ళుమూసి తెరిచేలోగా విజయ్ సిలిండర్ మీద నిలబడ్డాడు. అజయ్ నిశ్చింతగా బాలెన్స్ కాచుకుంటున్నాడు. నాలుగు అంగుళాలు వ్యాసం వున్న సిలిండర్! ప్రేక్షకులు ఊపిరి బిగబెట్టి చూస్తున్నారు.

విజయ్ మెల్లగా వొంగాడు. ప్రతి కదలికలోనూ గరిమనాభి తిన్నగా సిలిండర్ నిలువు కోతకు మధ్యగా పడేలాగా జాగ్రత్తపడుతున్నాడు.

సిలిండర్ ను రెండు చేతులతో వదలి కాళ్ళతో లంక వేశాడు విజయ్. నిరాధారంగా దానికి ప్రవేలాడు తున్నాడు.

సిలిండర్ నూ, విజయ్ నూ చూస్తో అటూ ఇటూ అడుగులు వేస్తున్నాడు అజయ్.

విజయ్ తలక్రిందులుగా సిలిండర్ మీద ప్రాకు
తున్నాడు.

“హేలీనా!” పిలిచాడు శిరీష్.

హేలీనా తలెత్తి చూసింది.

అజయ్ రింగులో చుట్టూ తిరుగుతోన్నాడు.

“నువ్వు ఆట చూడటం లేదా?”

“లేదు!”

“స్వీటీ ఎంత లావు ఉంటుంది?”

“పొడవు అయిదడుగుల పదకొండంగుళాలు. పొట్ట
దగ్గర అడ్డ కొలత మూడున్నర అంగుళాలు!”

“శోజుకు ఎన్ని గ్రుడ్లు తినేది.”

“పదిహేనూ — ఇరవై.”

“తర్వాత గ్రుడ్లు మాయమవడం జరిగిందా?”

“లేదు!”

“స్వీటీకి ఏమైందో.... కాని ఏం జరిగినా సహించ
గలవా?”

హేలీనా చిగురుటాకులాగా వణుకుతోంది.

“ఏమయింది?” అడిగింది.

“ఆఁ!” కెవ్వుమన్నాడు విజయ్.

శిరీష్ తలెత్తి చూశాడు. సిలిండర్ మీద విజయ్
పట్టు సడలింది. తలక్రిందులుగా జారి అజయ్ మీద
పడ్డాడు. బుర్రలు రెండూ ఖంగుమన్నాయి. విజయ్
క్రిందకు జారాడు.

బ్యాంక్స్ తప్పింది సిలిండర్. గాల్లోకి వారింది.

“దడ్డ....”

శిరీష్ మత్తెక్కింమీద విద్యుద్దాంతంలాగా తగిలింది.

సిలిండర్ దడ్డ మంటోంది. ఎందుకు?

డిటెక్టివ్ శిరీష్ చటుక్కున రింగులోకి దూకాడు.

విజయ్ క్రిందపడ్డవాడు చటుక్కున లేచాడు.

సిలిండర్ ఈడ్చుతూ లోపలకు పరుగెత్తపోయాడు.

అజయ్ లేచి సిలిండర్ రెండో చివర పట్టుకోబోయాడు.

శిరీష్ ఎగిరి అజయ్ డొక్కలో తన్నాడు.

అజయ్ ఎగిరి అవతలకు పడాడు.

విజయ్ వెనక్కి చూడదల్చుకోలేదు.

ప్రేక్షకులు హాహాకారాలు చేస్తున్నారు.

శిరీష్ పరుగెత్తుకు వెళ్ళి విజయ్ ను మెడ ఒడిసి పట్టుకున్నాడు. అప్పటికి అజయ్ లేచి శిరీష్ మీదకు దూకాడు.

పోలీస్ కమిషనర్, ఇన్స్పెక్టర్ రింగులోకి వెళ్ళారు. బాలన్ విజిల్ వూదాడు. పోలీసులు రింగులోకి పరుగెత్తారు.

అప్పటికి శిరీష్ వాళ్ళిద్దరినీ మెడలు వొంచి తలలు ఘోటాడు.

ఇద్దరూ నేలమీద కూర్చుండిపోయారు.

రింగులో సిలిండర్ దొరుతోంది.

“వాచ్ మన్ లను చంపింది వీళ్ళే!” ఆరిచాడు శిరీష్.

ఇన్స్పెక్టర్ నిశ్చాంతపోయాడు.

“అయితే నార్తు ప్లైస్ వీళ్ళ దగ్గరే దొరకాలి!”

పోలీస్ కమిషనర్ వాళ్ళను సమీపించాడు.

9

రింగులో ఏం జరుగుతోందో ప్రేక్షకులకు అంతు పట్టడం లేదు.

డిటెక్టివ్ శిరీష్ సిలిండర్ ను సమీపించాడు. రెండు చేతులతో ఎత్తాడు.

“హిందాలియం సిలిండర్! అది అంత బరువు ఉండ
కూడదు!” అరిచాడు ఇల్వనోవ్.

ప్రేక్షకులు గ్యాలరీలోంచి లేవసాగారు. అలజడిగా
దిగుతున్నారు.

పోలీస్ కమిషనర్ పిస్తోలు తీశాడు. గాల్లోకి
ప్రేల్పాడు. ఎక్కడి ప్రేక్షకులు అక్కడ బిర్ర బిగుసుకు
పోయారు. అందరినీ నిశ్శబ్దంగా కూర్చోమని ఆజ్ఞా
పించాడు.

రింగులో చెడు వాసనా, కర్పూరపు వుండల వాసనా
వ్యాపించాయి.

శిరీష్ సిలిండర్ ను మధ్యలో పట్టుకుని ఏటవాలుగా
పెట్టాడు. సిలిండర్ లోంచి మెల్లగా పాము వస్తోంది.

“స్వీటీ....” అరుస్తోంది హెలీనా.

ఆమె పరుగెత్తుకు వచ్చేసరికి పాము శరీరం రింగులో
వుంది. శవం ఎక్కడపడితే అక్కడ చెడిపోయివుంది.

“మై గుడ్ నెస్! పామును సిలిండర్ లో దాచారు.”

అజయ్ విజయ్ లకు కలిపి అరదండాలు తొడిగాడు
పోలీస్ కమిషనర్.

“నార్లు స్టార్ వ్రజం ఎక్కడ దాచా రా
రా స్కెల్స్!” పోలీస్ కమిషనర్ తమిళంలో తిడు
తోన్నాడు.

శిరీష్ ఆయన వైపు నవ్వుతో చూశాడు.

“నేను చెబుతాను!” అన్నాడు శిరీష్.

బలంగా శ్వాస పీల్చుకుని, “పాములకు అమోఘమైన
జీర్ణ శక్తి ఉంటుంది. ఆ విషయం వీళ్ళు తెలుసుకున్నారు.
సర్కస్ కత్తులు సంపాదించారు. మ్యూజియంలో నార్లు
స్టార్ ను దొంగిలించా లసుకున్నారు. వాచ్ మన్ లను

చంపారు.

వాళ్ళ శవాలు పడివున్న తీరూ, బలమైన గాయాలు తగిలిన తీరూ విడూరంగా వున్నాయి. అంత నేర్పుగా ఆయుధాలను ప్రయోగించాలంటే ఏళ్ళ తరబడి సాధన వున్నవాళ్ళు కావాలి. తాళాలు పగలగొట్టడం, ఎలక్ట్రిక్ అలారం మోగకుండా చేయడం, రెండో అంతస్తుకి చేరుకోవడం—యివన్నీ అతి లాఘవంగా చేసిన పనులు!

టాక్సీడ్రయివర్ తోబాటు నేను ప్రమాద స్థలాన్ని చూశాను. సందు చివర గుడ్డముక్కమీద రక్తంచుక్కలు దొరికాయి. అది మనిషి రక్తమే అని తర్వాత పరిశోధనలో తెలిసింది. చనిపోయిన వాచ్ మన్ ల రక్తంలో పోల్చితే ఒక హతుడి రక్తం గ్రూపుతో సరిపోతుంది.

అంటే హంతకులు ఆ సందులోంచే పారిపోయారు. వాళ్ళ వెనక భాగాలు మాత్రమే టాక్సీడ్రయివర్ చూడగలిగాడు.

సర్కస్ ట్రూపులో వింత దొంగతనాలు ప్రారంభమయాయి. వస్తువులన్నిటినీ జాబితా వేళాను.

హాలీనా — స్వీటీ అనే పాము, గ్రుడ్లు, తొట్టె.

ఇల్యనోవ్ — దంతం వెపు.

ఫెర్రి నాండ్ — వెట్ హార్స్ విస్కీ.

విజయ్, అజయ్ — ఒక్కడివే ఇతడి బొత్తాలు.

కల్నల్ — హిండ్ సిక్.

జాఫర్ — జేబురుమాలు

ఫరీదున్ని సా — పాముతోలుతో చేసిన మనీపర్స్.

శంకర రాజన్ — ముడి ఫిలింబాక్స్.

మ్యూజియం — నార్ స్టార్.

వీటితో దేనికి సంబంధం లేదనుకున్నాను మొదట. కాని సర్కస్ వాళ్లే ఎవరో వాచ్ మన్ లను హత్య చేసినట్టు అనుమానం వచ్చాక నా ఉద్దేశ్యంలో మార్పు వచ్చింది. నార్త స్టార్ వజ్రం దొంగతనం బయటపడకుండా పనికిమాలిన దొంగతనాలు చేశారు. వీటన్నింటిలోనూ పనికివచ్చే దొంగతనం స్వీటిని ఎత్తుకుపోవడం ఒక్కటే....” శిరీష్ అగాడు.

హెలీనా పాము దగ్గర కూలబడింది.

శిరీష్ ఆమెను చురుకుగా చూశాడు.

“పాముతో బాటు గ్రుడ్లు ఎత్తుకుపోయారు దొంగలు. ఎందుకు? పాముమీద దయతలచి కాదు. నార్త స్టార్ ను ఒక గ్రుడ్డులో జొనిపారు. ఉడికిన గ్రుడ్డు! దాన్ని పాము చేత మ్రింగించారు. పామును ఎక్కడ దాచాలి? ఎక్కడ దాచినా దొరికిపోతారు. హెలీనా పిచ్చై తినట్టు పాము తోసం వెతుకుతోంది గదా!

తాము రోజూ ట్రిక్ చేసే హిందాలియం సిలిండర్ లో దాచారు. మూత పెట్టారు. పాము ఉక్కిరిబిక్కిరయింది. చనిపోయింది. అందుకే యిద్దరూ నెర్వస్ గా ఫీలవుతూ వచ్చారు. చివరకు వాళ్ళు పోగొట్టుకున్న ఇత్తడి బటన్స్ దొరికిప్పటికీ వాళ్ళకు నెర్వస్ నెస్ తగ్గలేదు. అంటే వాళ్ళ నెర్వస్ నెస్ కి ఇత్తడి బటన్స్ పోవడం కారణం కాదు.

మరో విచిత్రం!

హిందాలియం సిలిండర్ మొట్టమొదటిసారిగా నేల మీద పడింది. దడ్ డ్ మంటూ శబ్దం చేసింది. ఖాళీ సిలిండర్ గులగా శబ్దం చేయాలి. వెగా వాళ్ళ ఫీట్ ఫెయిలు కావడానికి అప్పటికింకా వాళ్ళకి సంబంధించిన

'అచ్చి వచ్చిన వస్తువులు' ఏమీ పోలేదు. వాళ్ళు సిలిండర్ ను వదలి ఒక్కక్షణం కూడా వుండటంలేదు. అంతే కాదు!

సర్కస్ లో ఫీట్ చేసినవాళ్ళు వస్తువును అక్కడే వుంచి వెళ్ళిపోతారు. అజయ్ విజయ్ మాత్రం వాళ్ళ సిలిండర్ ను వాళ్ళే మోసుకుపోతున్నారు. ఒక్కడు మోసుకు వెళ్ళగలిగిన సిలిండర్ ను యిద్దరు కలిసి ఎందుకు మోసుకుపోతున్నారు?

ఏటవాలు పాజిషన్ లో పాము బరువైన శరీరం మూత తొలగించుకుని బయటపడుతుండేమో! అందుకే ట్రిక్ చేసేటప్పుడు మూసిన భాగం క్రిందకూ మూతవున్న భాగం పైకి వచ్చేలాగా జాగ్రత్తపడుతోన్నారు.

అంటే వజ్రాన్ని బయటకు తీయగలిగి కూడా ఎందుకు తీయలేకపోతున్నారు!

వజ్రాన్ని వాళ్లు తమకోసం దొంగిలించలేదు.

దొంగిలించమని పురమాయించిన వ్యక్తి యింతవరకూ రాలేదు.

ఫిలిం పోయిన రోజునే అజయ్ విజయ్ షూటింగులో పాల్గొన్నారు. నూడియోకి వచ్చారు. పనిలో పనిగా ముడిఫిలిం దొంగిలించారు.

ఈ కేసులో అనవసరమయిన పాత్రలు చాలా వున్నాయి.

వాళ్ళను అనుమానించవలసిన సంఘటనలు చాలా జరిగాయి.

ముఖ్యంగా ఫరీదున్నీసా బాలెన్స్ తప్పడం!

ఆమె గొడుగును కావాలనే దొంగలలో ఒకడు పొదుచేశాడు. అనుమానం ఫెర్డి నాండ్ మీదకు వెళ్ళాలని

కాబోలు!

నేను అందరినీ యించుమించుగా వెంటాడాను. దొంగలు యిద్దరూ గుడారంలో నే ప్రాక్టీసు చేసుకుంటూ మిగిలిపోయేవారు!”

ఆగాడు శిరీష్.

పాలీస్ కమిషనర్ శిరీష్ను అభినందనపూర్వకంగా చూశాడు.

ఇల్వినోవ్ దొంగలవైపు, శిరీష్వైపు మార్చి మార్చి చూశాడు. పామును కట్ చేయించాడు.

“స్వీటీ.....స్వీటీ.....” హెలీనా పిచ్చిగా అరుస్తోంది.

కుళ్ళిన పాము శరీరం మధ్య గ్రుడ్డూ..... దాని చీలికలో నార్డు స్టార్.....

—:వి పో యి 0 ది:—